

מאורות שלום

קרית ארבע עיה"ק תברון ת.ד. 88 מיקוד 90100

כתובתנו באינטרנט- <http://www.ohrshalom.net> דוא"ל - info@ohrshalom.net

העלון מוקדש לע"י שר בית הזוהר מוהר"ר כ"ק האדמו"ר רבי אליעזר צבי ספרין זצוק"ל		כניסת שבת / שעון קיץ	
ציאת שבת / שעון קיץ		חברון י"ם ת"א ב"ש	
20:14	20:16	20:16	20:13

פרשת בהר בחקותי

19:10 18:56 19:11 19:13

כב' אייר תשס"ו גיליון מספר – 89 שנה שנייה

מאורות הפרשה "אחזת ביד ימיני"

אברהם בן חיים
שרה בת חיים ז"ל

"כ"י-מנחם אָחִיךָ, וּמְכַר מֵאֲחֻזְתּוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ, הִקְרַב אֵלָיו, וּגְאָל, אֶת מִמְכַר אָחִירָה" [ויקרא, כ"ה]

לולה בת זלמן
ניסים ז"ל

ידוע כי עיקר אחיזת האדם הוא בחלקו שבקדושה, וכמו שכתוב [תהילים ע"ג] "אֲחֻזְתָּהּ, בְּיַד יְמִינִי" וע"י מעשים שאינם טובים נחסר האדם ח"ו מחלקו ויכול ליפול למקום זה, אך אם יש לו איזה מצווה ששייכת לשורשו ומחזיק בה, מצווה זו תוכל לגאול אותו ממצבו, כנאמר [מנחות מ"ד] באחד שנדמו לו ארבע ציציותיו כד' עדים ולא היה יכול לעבור את העבירה שרצה בה.

הרב נתן חזקיה
בן חיה
זצ"ל

העלון מוקדש
לרפואת

והוא שרמזה לנו התורה בפרשתנו באומרה "וּבָא גֹאֲלוֹ, הִקְרַב וּגְאָל, אֶת מִמְכַר אָחִירָה", היינו מה שנחסר ממנו ונמכר לאחרים [סטרא דטומאה] "וְאִישׁ, כִּי לֹא יִהְיֶה לוֹ גֹאֵל וְהִשְׁגִּיהָ יָדוֹ" [ויקרא, כ"ה] זו בחינת "י"ד" שורש ח"ה יחיד"ה, שהם בחינת מקיף של האדם שיש לו כח להוציא את האדם ממעמקים ולהעלותו לקדושה, "וְהָשִׁיב אֶת-הַעֲדָף" [ויקרא, שם] היינו להרבות בתורה ועבודה.

העלון מוקדש
לרפואת נעמי בת
שולמית

אך אם הוא במצב של "וְאִם לֹא-מִצָּאָה יָדוֹ, דֵּי הָשִׁיב לוֹ" [שם] כי לא שם על לבו לעמול די בדבקות בקיום המצוות "וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ, עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל" [שם] כי נצרך תיקון שורשו עד היובל, שזו בחינת מקיף ופנימי, היינו "שנת החמישים" ברבוע "נ – נו" גימטריה "בר"י" שזו בחינת יחוד ברכה קדושה, בכל המידות פנימי ומקיף, "ק" מאה, עשר כפול עשר. כי אז "וַיֵּצֵא, בְּיַבֵּל, וְשָׁב, לְאֲחֻזְתּוֹ" [שם], שזו בחינת עלמא דאתי, שהבטחנו השי"ת ש"לא ידח ממנו נדח". [שמואל ב' י"ד]

העלון מוקדש
לרפואת משה
ישראל בן
שולמית עדינה

והוא הרמז שאמרה התורה בפרשת בחוקותי [פרק כ"ז] "כֹּל אֲשֶׁר-יַעֲבֹר תַּחַת הַשֶּׁבֶט הָעֲשִׂירִי, יִהְיֶה-קֹדֶשׁ לַיהוָה" שהאדם יהיה מחויב להכניס את עצמו תחת עול מלכות שמים, ולקבל על עצמו את היסורים אם יעבור על אחד מד"ת הקדושה, ודבר זה יחזק אותו שלא יצא ממעשה המצוות כלל, כי באמת גם העבירה הקלה ביותר היא עצמה "רע ומר" מכל היסורים שבעולם.

העלון מוקדש
לברכת זש"ק
למרת שירית בת
גילה

כי למשל אם ירצה אדם לעבור עבירה באיזשהו איבר, יותר טוב לו שיתבטל אותו איבר מפעולתו, ולא יוכל לחטוא. כי ע"י כך יתקדשו האיברים והביאה התורה עניין זה למוסר ליבך כי זה יכל לבוא אף ורק מחמת יראת חטא באמת, וידוע שכל מיני יסורים רח"ל, מכונים בשם "שבט" והיראה מכונה גם בשם "עשירי", וע"י הירא"ה מחויב האדם להכניס את עצמו תחת השב"ט הזה, היינו העשירי"י יהיה קדש לה'.

העלון מוקדש
לברכת זש"ק
למרת אלירז
שולמית בת חוה

העלון מוקדש
לברכת זש"ק
למרת מלכה בת
לאה

הנה מצינו אמרה המשנה [אבות] כל המכבד את התורה גופו מכובד"

כלומר מי שמציית לדברי התורה, כי לתורה עצמה איך שייך כבוד? הלא היא עצמה "כבוד" שאוריתא וקודשא בריך הוא אחד, כנאמר [משלי י"ג] "אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד" ועוד נאמר [שם ג] "כבוד – חכמים ינחלו" כי אין לך דבר שיכבד את האדם וישלימהו כתורה הקדושה, מפני שהיא אינה ספר בלבד שנקנה ע"י עיון ולימוד, אלא שהיא בית שלם מתוקן כל צורכו בתלמוד ומעשה, ובכל הצרכים, הסדרים, הכללים והחוקים שיש בהם, כדי לפעול ולהשפיע על התכונות השונות של האדם ולרומם את רוחו ונפשו, שיהיה נוח וראוי להסתגל למטרה הגדולה אשר התוו לו החיים.

וזה כמוכח מניסיון החיים שכל מעשי העולם וחוכמות שבידי האומות "חכמה בגויים תאמין" אינה מביאה אותם לתיקון מידותיהם ושלמות נפשם, שיהיו נוחים אפילו זה לזה.

ועל כך אמרו רז"ל [מד"ר ויקרא ל"ח] "א"ר חנינא בר פפי, אמר להם [הקב"ה] אם שמרתם את התורה הריני מעלה עליכם כאילו עשיתם עצמכם..", היינו אם תשמרו ללכת ולהתנהג רק עפ"י רוח התורה שזה מאפשר את עצם קיום האדם ומהותו, אל ערך חשיבותו והווייתו, "הריני מעלה עליכם כאילו עשיתם עצמכם", לעצם נעלה ומושלם כל כך, שיכול אני להתפאר בכם "ישראל אשר בך אתפאר" כלומר על שלמות מעלתכם ומידותיכם.

אבל חלילה וחס, אם מחלל האדם את התורה, כשהוא אומר שהתורה אינה שלימה ומתקנת כל צרכה, והוא זה שמניח בה מחשבות שלו והבנותיו באשר לדרכי החיים ומהותם שלא לרוח התורה, הרי הוא מתרחק מהיכולת להסתגל ולהכין את עצמו למטרה הנעלית שהתוו לו החיים, ומתרחק מאור הקדושה המתנצץ באין סוף נוצצות קדושה הבאים אליו מעצמות התורה, וממילא מוכר הוא את עצמו "לאחר" וגם "גופו מחולל ע"י הבריות" כי בחוסר השלמות הזו שבאה מכוח התורה וקדושתה, הנהגותיו ומידותיו הם "פחות שבפחותים".

והוא שאמר רבי יוסי במשנה [שם] "כל המכבד את התורה, גופו מכובד על הבריות" וכל המחלל את התורה, היינו שאומר שהתורה היא "חולין" ואין בה קדושה ומחשבת הבריה וקדושת הבורא, וכי היא "מקצוע" ככל המקצועות שבחיים, שבהם האדם שם מבטחו בשכלו, "גופו מחולל על הבריות", כי הבריות רומזים לכלל הבריה כולה שנאמרה מפי עליון בבחינה של "ויאמר אלהים" "וגופו" בחינת כלי הקיבול שבו מחולל אף הוא ח"ו.

על כן יעמיק האדם במחשבותיו בכל עוז ותעצומות, כי התורה יסוד העולם וקיומו, יש בה ככל אשר נדרש ונצרך מן האדם לחיי חיותו בעוה"ז, והיא כולה סדרים וכללים נכונים ומדויקים בדיוק הגבוה מכולם, "והלחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחות" [שמות ל"ב] כדי להביא את האדם להיות בבחינת "חרות" מיצר הרע, תאוות ושאר מרעין בישין. והוא כנאמר [זוה"ק קורח, קע"ו] "חרות על הלחות אל תקרי חרות אלא חירות".

חסידי מספרים כי פעם אחת התאונן ר' הירש משרת מרימנוב לפני מורו ר' מנחם מנדל מרימנוב, כי בשעת התפילה יורדות לנגד עיניו אותיות ותיבות של אש. תמה ר' מנחם מנדל על תלונתו: "הרי אלו הן הכוונות של רבנו האר"י הקדוש, והיאך תוכל להתלונן על כך?" השיב ר' הירש: "איני רוצה להתפלל אלא בכוונת פירוש המילות בלבד". "מה שאתה מבקש", אמר ר' מנחם מנדל, "הרי היא מדרגה גבוהה ביותר, שרק מעטים בדור זוכים לה: ללמוד תחילה את כל חכמת הנסתר, ואחר-כך להתפלל כתינוק."

- א. לפני הכניסה לבית המדרש, בין לתפלת שחרית ובין לתפלת המנחה, היו רבותינו חולצים נעליים בחדר הסמוך לבית המדרש, ונועלים נעליים אחרות. שהיו מוכנות להם בכניסה לבית המדרש, אפילו בקיץ כשלא היה רפש בחוץ
- ב. העמוד של הש"ץ עמד בצד צפון של ארון הקודש.
- ג. מקום מושבם של רבותינו היה במזרח בקרן מזרחית צפונית.
- ד. גם כשהיו ש"ץ לא היו ניגשים אל התיבה אלא היו מתפללים במקומם.

דברי הגמלה

- א. "יגדל" לא אמרו והיו מקפידים מאד שלא יאמרו.
- ב. רבותינו היו אומרים ברכות השחר בקול רם, ולאחר זה היה אומר הש"ץ בקול רם.
- ג. ברכות "המכין מצעדי גבר" היו מקדימים לפני ברכת "העושה לי כל צרכי"
- ד. לא אמרו פרשת העקידה בשבת, בר"ח ובשאר ימים שאין אומרים בהם תחנון עפ"י דין.
- ה. בנוסח "לעולם, רבון וכו', אמרו "אנחנו" וכן בכל התפלות אמרו אנחנו ולא אנו.
- ו. את המילים "לבד הנשמה" עד "כדק יטול" לא אמרו כלל.
- ז. "אתה הוא..". אמרו בנוסח זה: "אתה הוא עד שלא בראת העולם, אתה הוא משבראת העולם, אתה הוא אל בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא" וסיימו בקול רם" ברוך המקדש שמו ברבים".
- ח. בנוסח הקטורת לא אמרו "ונאמר" ואמרו "ואם חסר אחת מכל סמניה חייב" ולא אמרו "מיתה".
- ט. פסוקי ה' צבאות אמרו רק פעם אחת ולא אמרו "אתה סתר לי" רק "וערבה".
- י. אמרו "אביי מסדר"
- יא. אמרו "רבון העולמים" גם בשבת.
- יב. "ושחט אותו" אמרו לפני איזהו מקומן, ואחר הפסוק "ושחט" אמרו "זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים".
- יג. בשבת, לא אמרו לפני "איזהו מקומן" פסוקי "וביום השבת שני כבשים" ובר"ח לא אמרו פסוקי "ובראשי חדשיכם".
- יד. ה"יהי רצון" כאילו הקרבתי עולה, חטאת, שלמים וכו', לא אמרו.
- טו. קרבנות, קטורת ואיזהו מקומן, אמרו בישיבה.
- טז. בברייתא דרבי ישמעאל אמרו "וכאן שני כתובים".
- יז. בקדיש אמרו "לעלם ולעלמי עלמיא יתברך", ואמרו "דקודשא בריך הוא"

השעור השלישי

השעור השלישי כפ"ט מהק"מ כ"א יומ
גויש בשעה 21:30
בבית המשפט צ'אור 404/21
טלפון – 029964160